

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آیات موضوعی

(پیرامون نماز، وضو، غسل ، تیم)

تهیه و تنظیم :

کارشناس حفظ و آموزش قرآن

در سایت انجمن گفتگوی دینی و قرآنی (خاتم)

4	مقدمه
5	بخش اول : نماز.....
5	موضوع اول : وجوب نماز.....
6	موضوع دوم : اوقات نمازهای پنج گانه
8	موضوع سوم: نماز جماعت
9	موضوع چهارم : نماز مسافر
11	موضوع پنجم : نماز جمعه
13	موضوع ششم : نماز میت
14	موضوع هفتم : نماز شب.....
16	موضوع هشتم : اركان نماز (ركوع و سجده).....
17	موضوع نهم : فوائد نماز
20	بخش دوم : وضو
23	بخش سوم : غسل
25	بخش چهارم : تیمم
28	منابع

مقدمه

خداآوند متعال را سپاس گزارم که توفیق خدمت گزاری به بندگان صالح را به بنده عنایت کرد و بار دیگر به عنایت پروردگار توانستم کاری قرآنی انجام بدهم.

در این جزو، در رابطه با چهار موضوع (نماز، وضو، غسل، تیم) آیاتی انتخاب شده است.

در این جزو این نکات مد نظر قرار گرفته است:

۱. ابتدا با توجه به موضوع مورد نظر قسمتی از آیه که مرتبط با آن است، بیان شده و سپس آیه به صورت کامل ارائه شده است.

۲. ترجمه آیه بعد از بیان آن، مطرح و سعی شده است که ترجمه ساده و روان باشد. لازم بذکر است که در این جزو، از ترجمه حضرت آیه الله مکارم شیرازی استفاده شده است.

۳. به بیان آیه و ترجمه، اکتفا نشده و تلاش بر این بوده که با توضیح مختصری از تفاسیر، معنای کلی آیه روشن تر گردد.

با توجه به این نکات، این جزو برای حفظ موضوعی مناسب است.

بخش اول : نماز

موضوع اول : وجوب نماز

آیه 103 سوره نساء (آخر آیه)

«إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا»

ترجمه : « همانا نماز، وظیفه ثابت و معینی برای مؤمنان است ».

آیه 103 سوره نساء (به صورت کامل)

« إِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَإِذْ كُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا أَطْمَأْنْتُمْ فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا »

ترجمه : « و هنگامی که نماز را به پایان رساندید، خدا را یاد کنید؛ ایستاده، و نشسته، و در حالی که به پهلو خوابیده اید. و هرگاه آرامش یافتید (و حالت ترس زایل گشت)، نماز را (بطور معمول) انجام دهید. زیرا نماز، وظیفه ثابت و معینی برای مؤمنان است ».

نکات پیرامون این آیه :

نکته اول : "إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا" کتابت کنایه است از واجب بودن و واجب کردن، می فرماید: نماز بر مؤمنین نوشته و واجبی است دارای وقت نظیر آیه شریفه: "كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ" (موسی همدانی، 1374، ج 5، ص 100)

نکته دوم : نماز بر هر فرد مسلمان فرضه و واجب عینی است. (مدیر شانه چی، 1386، ص 19)

موضوع دوم : اوقات نمازهای پنج گانه

آیه اول : آیه 78 سوره اسراء

«أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا»
ترجمه : «نماز را از زوال خورشید [هنگام ظهر] تا نهایت تاریکی شب [نیمه شب] برپادار؛
و همچنین قرآن فجر [نماز صبح] را، چرا که قرآن فجر، مشهود (فرشتگان شب و روز) است.»

نکات پیرامون این آیه :

نکته اول : در این آیه وقت پنج نماز به اجمال بیان شده است : نماز ظهر که وقت آن آغاز زوال است و عصر و مغرب و عشاء که وقت فضیلت عشاء تاریکی شب است که از آن، به غسق اللیل تعبیر شده است و قرآن الفجر اشاره به نماز صبح است. (مدیر شانه چی، 1386، ص 22)

نکته دوم : در روایتی که از منابع اهل بیت (علیهم السلام) به ما رسیده «دلوك» به معنای زوال خورشید تفسیر شده است. در روایتی از امام صادق علیه السلام می خوانیم : «عبید بن زراره» از تفسیر این آیه سؤال کرد، امام صادق سلام الله علیه فرمود : «خداؤند چهار نماز بر مسلمانان واجب کرده است که آغاز آن وقت زوال شمس (ظهر) و پایان آن نیمه شب است». (مکارم شیرازی، 1371، ج 12، ص 221)

در روایت دیگری از امام باقر علیه السلام در تفسیر همین آیه هنگامی که «زراره» محدث بزرگ شیعه از آن سؤال کرد، چنین فرمود : «دلوك شمس به معنای زوال آن (از دائرة نصف النهار) است و غسق اللیل به معنی نیمه شب است، این چهار نماز است که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم آن ها را برای مردم قرار داد و توقيت نمود و قرآن الفجر، اشاره به نماز صبح است». (مکارم شیرازی، 1371، ج 12، ص 222)

آیه دوم : ابتدای آیه 114 سوره هود

«وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ»

ترجمه: «در دو طرف روز، و اوایل شب، نماز را بربپا دار». .

_ آیه 114 سوره هود (به صورت کامل)

«وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهِنُ الْسَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلَّذِاكِرِينَ»

ترجمه: «در دو طرف روز، و اوایل شب، نماز را بربپا دار؛ چرا که حسنات، سیئات (و آثار آنها) را از بین می برنند؛ این تذکری است برای کسانی که اهل تذکرند ». .

نکته پیرامون این آیه :

ظاهر تعبیر «طَرَفَيِ النَّهَارِ» (دو طرف روز) این است که، نماز صبح و مغرب را بیان می کند که در دو طرف روز قرار گرفته (آغاز و پایان روز) و «زُلْف» جمع کلمه «زلفه» به معنی نزدیکی است، به قسمت های آغاز شب که نزدیک روز است گفته می شود، بنابراین بر نماز عشاء منطبق می گردد. همین تفسیر، در روایات ائمه اهل بیت (علیهم السلام) نیز وارد شده، که آیه فوق اشاره به سه نماز (صبح، مغرب و عشاء) است. (مکارم شیرازی، 1371، ج 9، ص 265)

موضوع سوم: نماز جماعت

آیه 43 سوره بقره (آخر آیه)

«وَارْكَعُوا مَعَ الرَّأْكِعِينَ»

ترجمه: «و همراه رکوع کنندگان رکوع کنید.».

آیه 43 سوره بقره (به صورت کامل)

«وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاهَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّأْكِعِينَ»

ترجمه: «و نماز را بر پا دارید، و زکات را بپردازید، و همراه رکوع کنندگان رکوع کنید(و نماز را با جماعت بگذارید).».

نکات پیرامون این آیه:

نکته اول : عبارت «وَارْكَعُوا مَعَ الرَّأْكِعِينَ» اشاره به نماز جماعت است. همچنان که در برخی از تفاسیر به این مطلب اشاره شده است. (طیب، 1369، ج 2، ص 16) (مکارم شیرازی، 1371، ج 1، ص 209) (طبرسی، مجمع البيان، س 1372، ج 1، ص 214)

نکته دوم : با اینکه دستور اخیر (وَارْكَعُوا مَعَ الرَّأْكِعِينَ) اشاره به مساله نماز جماعت است، ولی از میان تمام افعال نماز تنها "رکوع" را بیان کرده و می فرماید: "با رکوع کنندگان رکوع کنید" این تعبیر شاید به خاطر آن باشد که نماز یهود مطلقاً دارای رکوع نبود، این نماز مسلمانان است که یکی از اركان اصلی آن، رکوع محسوب می شود. (مکارم شیرازی، 1371، ج 1، ص 209)

موضوع چهارم : نماز مسافر

آیه 101 سوره نساء (ابتدای آیه)

«وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ»

ترجمه : «هنگامی که سفر می کنید، گناهی بر شما نیست که نماز را کوتاه کنید.».

آیه 101 سوره نساء (به صورت کامل)

«وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَقْتَنِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا»

ترجمه : «هنگامی که سفر می کنید، گناهی بر شما نیست که نماز را کوتاه کنید اگر از فتنه (و خطر) کافران بترسید؛ زیرا کافران، برای شما دشمن آشکاری هستند.».

نکات پیرامون این آیه :

نکته اول : منظور از ضرب فی الارض سفر است؛ یعنی هر گاه مسافرت کردید. (طبرسی، جوامع الجامع، 1412 ه.ق، ج 1، ص 283)

نکته دوم : ابتدای این آیه اشاره به قصر و کوتاه شدن نماز در سفر دارد. هم چنان که در روایات به این مطلب اشاره شده است.

مانند این روایت : زراره و محمد بن مسلم گویند: به امام باقر (علیه السلام) عرض کردیم: در باره نماز در سفر چه می گویید؟ چگونه است و چند رکعت باید خواند؟

فرمود: خداوند متعال می فرماید: «وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ» از این رو قصر واجب شده است. همانطوری که در حضر باید نماز را تمام خواند. (طبرسی، مجمع البیان، 1372 ه.ج، ج 3، ص 154)

نکته سوم : ظاهر آیه این است که نماز قصر، تنها در موقع ترس، م مشروع است. لکن ما از بیان پیامبر (و هم چنین روایات دیگر معصومین) استفاده می کنیم که در موقعی که خوفی هم نباشد، مسافر باید نماز را قصر بخواند.

ممکن است ذکر «خوف» در آیه بخاطر این باشد که اغلب سفرها- مخصوصاً در گذشته- با خوف و خطر توازن گذاشتند، که قیدی بمناسبت غالب بودن مورد آن در کلام اضافه شده باشد، بسیار است.
(طبرسی، مجمع البیان، ج 3، ص 154)

نکته چهارم : لازم به ذکر است که شخص مسافر با یک سری شرایط، نماز او شکسته می شود. به این معنا که نمازهای چهار رکعتی تبدیل به نماز دو رکعتی می شود. بنابراین نماز ظهر و عصر و عشاء در سفر دو رکعت و نماز صبح دو رکعت و نماز مغرب سه رکعت می باشد. برای اطلاع بیشتر به توضیح المسائل مراجعه نمایید.

موضوع پنجم : نماز جمعه

آیه 9 سوره جمعه (ابتدای آیه)

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِي لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْأَبْيَعَ »

ترجمه : « ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که برای نماز روز جمعه اذان گفته شود، به سوی ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را رها کنید ».

آیه 9 سوره جمعه (به صورت کامل)

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِي لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْأَبْيَعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ »

ترجمه : « ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که برای نماز روز جمعه اذان گفته شود، به سوی ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را رها کنید که این برای شما بهتر است اگر می دانستید ».

نکات پیرامون این آیه :

نکته اول : این آیه به اتفاق (اهل سنت و شیعه) دلیل بر وجوب نماز جمعه است. (بروجردی، 1366، ج 7، ص 144)

نکته دوم : این آیه با توجه عبارت « فاسعوا إلی ذکر الله » بر وجوب نماز جمعه دلالت دارد. « فاسعوا » صیغه امر است و ظهور در وجوب دارد. (مدیر شانه چی، 1386، ص 52)

نکته سوم : "نُودِي" از ماده "نداء" به معنی بانگ برآوردن است، و در اینجا به معنی اذان است، زیرا در اسلام ندایی برای نماز جز اذان نداریم. (مکارم شیرازی، 1371، ج 24، ص 126)

نکته چهارم : منظور از "ذِكْرِ اللَّهِ" در درجه اول نماز (جمعه) است، ولی می دانیم که خطبه های نماز جمعه هم که آمیخته با ذکر خدا است، در حقیقت بخشی از نماز جمعه است. (مکارم شیرازی، 1371، ج 24، ص 127)

نکته پنجم : لازم بذکر است که نماز جمعه دو رکعت است و دو خطبه قبل از نماز جمعه، توسط امام جمعه ایراد می گردد. برای توضیحات بیشتر در رابطه با احکام نماز جمعه می توانید به توضیح المسائل مرجع تقليد خود مراجعه نمایید.

موضوع ششم : نماز میت

آیه 84 سوره توبه (ابتدای آیه)

« وَلَا تُصْلِلْ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ أَبْدًا »

ترجمه : « هرگز بر مرده هیچ یک از آنان نماز نخوان ».

این آیه خطاب به پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم است.

آیه 84 سوره توبه (به صورت کامل)

« وَلَا تُصْلِلْ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ أَبْدًا وَلَا تَقْعُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ »

ترجمه : « هرگز بر مرده هیچ یک از آنان، نماز نخوان، و بر کنار قبرش، (برای دعا و طلب آمرزش)، نایست.

چرا که آنها به خدا و رسولش کافر شدند؛ و در حالی که فاسق بودند از دنیا رفتند ».

نکات پیرامون این آیه :

نکته اول : مراد از صلاة در « لا تصل على أحد منهم » نماز میت است و مراد از قیام بر قبر، قیام برای دعا کردن بر مردگان و طلب آمرزش برای آنان است. (مدیر شانه چی، 1386، ص 54)

نکته دوم : از این آیه معلوم می شود که رسول خدا صلی الله علیه و آله بر جنازه مسلمانان نماز می خواند و بر سر قبر آنها می ایستاد و دعا می کرد، اما از این عمل در حق منافقان نهی شد. کلمه «ابدا» نشان می دهد که پیامبر اصلاً چنین کاری نکند، علت این نهی همان کفر و مرگ در حال خروج از ایمان است. (قرشی بنابی، 1375، ج 4، ص 285)

نکته سوم : نماز میت، باید بعد از غسل و حنوط (کافور زدن) و کفن کردن میت خوانده شود. نماز میت پنج تکبیر دارد و بعد از هر تکبیر، عباراتی بیان می شود. برای اطلاع بیشتر از شرایط نماز میت، می توانید به توضیح المسائل مراجعه نمایید.

موضوع هفتم : نماز شب

آیه 79 سوره اسراء (ابتدای آیه)

«وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ»

ترجمه : «و پاسی از شب را (از خواب برخیز، و) قرآن (و نماز) بخوان ».«

آیه 79 سوره اسراء (به صورت کامل)

«وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا»

ترجمه : «و پاسی از شب را (از خواب برخیز، و) قرآن (و نماز) بخوان. این یک وظیفه اضافی برای توست؛ امید است پروردگاری تو را به مقامی در خور سایش برانگیزد ».«

نکات مربوط به این آیه:

نکته اول : کلمه "تهجد" از ماده "هجود" است که در اصل به معنای خواب است، و تهجد به طوری که بسیاری از اهل لغت گفته اند به معنای بیداری بعد از خواب است. (موسی همدانی، 1374، ج 13، ص 241)

نکته دوم : مفسران معروف اسلامی این تعبیر (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ) را اشاره به نافله شب که در فضیلت آن روایات بی شماری وارد شده است دانسته اند، هر چند آیه صراحت در این مساله ندارد ولی با قرائن مختلفی که در دست است این تفسیر روشن به نظر می رسد. (مکارم شیرازی، 1371، ج 12، ص 224)

نکته سوم : نماز شب از نمازهای بسیار با فضیلت است. در روایات بیش از 30 فضیلت برای نمازشب بر شمرده شده است که به برخی از فضایل آن اشاره می شود:

تمام انبیا نمازشب داشتند.

نماز شب، رمز سلامتی بدن و روشنایی قبر است.

نماز شب، در اخلاق، رزق، برطرف شدن اندوه، ادائی دین و نور چشم مؤثر است.

نماز شب، گناه روز را محو می کند و نور قیامت است.

امام صادق علیه السلام می فرماید: شرف مؤمن، نماز شب است و عزّتش، آزار واذیت نکردن مردم. (قرائتی، ج 5، ص 104 و 105) 1388

نکته چهارم: سه چیز بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله واجب بود و بر دیگران مستحب: نماز شب، مسواک و سحرخیزی (قرائتی، 1388، ج 5.ص 105)

نکته پنجم: نماز شب، نمازی مستحبی است که بسیار بر آن تأکید شده است. این نماز یازده رکعت می باشد و وقت فضیلت آن از نیمه شب تا سحر می باشد. برای اطلاع بیشتر در رابطه با این نماز، می توانید به کتاب مفاتیح الجنان و توضیح المسائل مراجعه کنید.

موضوع هشتم : ارکان نماز (رکوع و سجده)

آیه 77 سوره حج

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَاكُمْ وَأَسْجُدُوا »

ترجمه : « اى کسانی که ايمان آورده ايد، رکوع کنيد و سجود بجا آوريد ».

آیه 77 سوره حج (به صورت كامل)

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَاكُمْ وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعُلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ »

ترجمه : « اى کسانی که ايمان آورده ايد، رکوع کنيد و سجود بجا آوريد، و پروردگار تان را عبادت کنيد، و کار نیک انجام دهيد، شاید رستگار شويد ».

نکات پیرامون این آیه :

نکته اول : بيان دو رکوع و سجود از ميان تمام ارکان نماز به خاطر اهميت فوق العاده آنها در اين عبادت بزرگ است. (مكارم شيرازی، 1371، ج 14، ص 181)

نکته دوم : امر به رکوع و سجود در اين آيه امر به نماز است و مقتضاي اينکه رکوع و سجود را در مقابل عبادت قرار داده اين است که مراد از جمله "اعبُدُوا رَبَّكُمْ" امر به ساير عبادات تشرع شده در دين به غير نماز باشد مانند حج و روزه. باقی می ماند جمله آخری که فرمود: " وَافْعُلُوا الْخَيْرَ" که مراد از آن ساير احکام و قوانین تشرع شده در دين خواهد بود، چون در عمل کردن به آن قوانین خير جامعه و سعادت افراد و حیات ایشان است. (موسوی همدانی، 1374، ج 14، ص 581)

به نظر می آيد: منظور از « ارکَعُوا وَاسْجُدُوا » نماز است و از « وَاعبُدُوا رَبَّكُمْ » کارهای عبادی است مانند حج و روزه ووضو وغیره ومنظور از « وَافْعُلُوا الْخَيْرَ » مطلق کارهای مفید می باشد، مانند نوافل، صله ارحام، دستگیری فقراء و سائر کارهای مفید و مستحب. چنان که ارباب تفاسیر فرموده اند. معلوم است که اينها اسباب فلاح و رستگاري هستند « لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ » (قرشی بنابی، 1375، ج 7، ص 90)

موضوع نهم : فوائد نماز

(فائده اول : یاد خدا)

آیه 14 سوره طه

« وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي »

ترجمه : « و نماز را برای یاد من بپادار ».

اصل آیه 14 سوره طه (به صورت کامل)

« إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي »

ترجمه : « من الله هستم؛ معبدی جز من نیست؛ مرا پیرست، و نماز را برای یاد من بپادار ».

نکات پیرامون این آیه:

نکته اول : در این آیه پس از بیان مهمترین اصل دعوت انبیاء که مساله توحید است موضوع عبادت خداوند یگانه به عنوان یک ثمره برای درخت ایمان و توحید بیان شده، و به دنبال آن دستور به نماز، یعنی بزرگترین عبادت و مهمترین پیوند خلق با خالق و مؤثرترین راه برای فراموش نکردن ذات پاک او داده شده است. (مکارم شیرازی، 1371، ج 13، ص 169)

نکته دوم : اصولاً روح همه عبادات - چه نماز و چه غیر آن - ذکر خدا است، اقوال نماز، افعال نماز، مقدمات نماز، تعقیبات نماز، همه و همه در واقع، یاد خدا را در دل انسان زنده می کند. در این آیه، اشاره به این فلسفه اساسی نماز شده و خداوند خطاب به حضرت موسی می گوید: **أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي**: " نماز را برابر با دار تا به یاد من باشی . (مکارم شیرازی، 1371، ج 16، ص 288)

نکته سوم : اصولاً یاد خدا، مایه حیات قلوب و آرامش دلها است، و هیچ چیز به پایه آن نمی رسد: **أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْقُلُوبُ**" آگاه باشید یاد خدا مایه اطمینان دلها است" [سوره رعد آیه 28]. (مکارم شیرازی، 1371، ج 16، ص 287)

نکته چهارم : اثرات یاد خدا:

یاد نعمت‌های او، رمز معرفت و شکر اوست.
یاد قدرت بی پایان او، رمز توکل به اوست.
یاد علم و آگاهی او، رمز حیا و تقوی ماست.
یاد الطاف او، رمز محبت به اوست.
یاد عدالت او، رمز خوف از اوست.
یاد امدادهای او، رمز امید و رجاست. (قرائتی، 1388، ج 1، ص 234)

(فائده دوم: بازدارندگی از ارتکاب زشتی ها و بدی ها)

آیه 45 سوره عنکبوت

«إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ»

ترجمه: «نماز (انسان را) از زشتی ها و گناه باز می دارد».

آیه 45 سوره عنکبوت (به صورت کامل)

«أُتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ»

ترجمه: «آنچه را از کتاب (آسمانی) به تو وحی شده تلاوت کن، و نماز را برپا دار، که نماز (انسان را) از زشتی ها و گناه بازمی دارد، و یاد خدا بزرگتر است؛ و خداوند می داند شما چه کارهایی انجام می دهید».

نکات پیرامون این آیه:

نکته اول: به نظر می رسد کلمه "فحشاء" اشاره به گناهان پنهانی و کلمه "منکر" اشاره به گناهان آشکار دارد. (مکارم شیرازی، 1371، ج 11، ص 370)

نکته دوم: بازداری از گناه اثر طبیعی نماز است، چون نماز توجه خاصی است از بنده به سوی خدای سبحان، لیکن این اثر تنها به مقدار اقتضاء است، نه علیت تامه، تا تخلف نپذیرد، و نمازگزار دیگر نتواند گناه کند، بلکه اثرش به مقدار اقتضاء است، یعنی اگر مانع و یا مزاحمی در بین نباشد اثر خود را می بخشد، و نمازگزار را از فحشاء بازمی دارد، ولی اگر مانع و یا مزاحمی جلو اثر آن را گرفت، دیگر اثر نمی کند، و در نتیجه نمازگزار آن کاری که انتظارش را از او ندارند می کند، خلاصه یاد خدا، و موانعی که از اثر او جلو می گیرند، مانند دو کفه ترازو هستند، هر وقت کفه یاد خدا چریید، نمازگزار گناه نمی کند، و هر جا کفه آن موانع چریید کفه یاد خدا ضعیف می شود، و نمازگزار از حقیقت یاد خدا منصرف می گردد، و گناه را مرتکب می شود. (موسی همدانی، 1374، ج 16، ص 201)

بخش دوم : وضو

موضوع : حکم وضو در قرآن

آیه 6 سوره مائدہ (ابتدای آیه)

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ»

ترجمه: «ای کسانی که ايمان آورده‌اید، هنگامی که به نماز می‌ايستيد، صورت و دستها را تا آرنج بشويند و سر و پاها را تا مفصل [برآمدگی پشت پا] مسح کنيد.»

آیه 6 سوره مائدہ (به صورت کامل)

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَبِيَّدًا طَيْبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ مَنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مَنْ حَرَجَ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُظَاهِرَكُمْ وَلِيُتَمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشَكَّرُونَ»

ترجمه: «ای کسانی که ايمان آورده‌اید، هنگامی که به نماز می‌ايستيد، صورت و دستها را تا آرنج بشويند و سر و پاها را تا مفصل [برآمدگی پشت پا] مسح کنيد و اگر جنب باشيد، خود را بشويند (و غسل کنيد) و اگر بيمار يا مسافر باشيد، يا يكى از شما از محل پستى آمده [قضای حاجت كرده]، يا با آنان تماس گرفته (و آمييزش جنسی كرده‌اید)، و آب (برای غسل يا وضو) نيايد، با خاک پاکی تيمم کنيد و از آن، بر صورت [پيشانى] و دستها بکشيد! خداوند نمى خواهد مشکلی برای شما ايجاد كند؛ بلکه مى خواهد شما را پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام نماید؛ شاید شکر او را بجا آوريد.»

نکات پیرامون این آیه:

نکته اول: این آیه اشاره به حکم وضو، غسل و تیم دارد که ما در اینجا فقط حکم وضو را مطرح می‌کنیم.

نکته دوم: در آیه حدود صورت، که باید در وضو شسته شود توضیح داده نشده ولی در روایات ائمه اهل بیت علیهم السلام وضوی پیامبر صلی الله و علیه و آله و سلم را مشروحاً بیان کرده‌اند.

1. حد صورت از طرف طول از رستانگاه مو تا چانه و از طرف عرض آنچه در میان انگشت وسط و ابهام (انگشت شست) قرار می‌گیرد، ذکر شده و این در حقیقت توضیح همان معنای است که از کلمه "وجه" در عرف فهمیده می‌شود، زیرا وجه همان قسمتی است که انسان به هنگام برخورد بر دیگری با آن "مواجهه" می‌شود.

2. حد دست که باید در وضو شسته شود، "تا آرنج" ذکر شده، زیرا مراقب جمع "مرفق" به معنی "آرنج" است، و چون هنگامی که گفته شود دست را بشوئید ممکن است به ذهن چنین برسد که دستها را تا مچ بشوئید، زیرا غالباً این مقدار شسته می‌شود، برای رفع این توهمندی فرماید: تا آرنج بشوئید. (إِلَى الْمَرِاقِ)

3. کلمه "ب" که در "برُؤسِكُمْ" می‌باشد طبق صریح بعضی از روایات و تصریح بعضی از اهل لغت به معنی "بعیض" می‌باشد، یعنی "قسمتی" از سر را مسح کنید که در روایات ما محل آن به یک چهارم پیش سر، محدود شده و باید قسمتی از این یک چهارم هر چند کم باشد با دست مسح کرد.

4. قرار گرفتن "ارجلکم" در کنار "رؤوسکم" گواه بر این است که پاهای نیز باید مسح شود نه اینکه آن را بشویند. (مکارم شیرازی، 1371، ج 4، ص 286 و 287)

نکته سوم: کعب در لغت بمعنی برآمدگی پشت پاهای و هم بمعنی مفصل یعنی نقطه‌ای که استخوان ساق پا با استخوان کف پا مربوط می‌شود، آمده است. (مکارم شیرازی، 1371، ج 4، ص 287)

نکته چهارم: کلمه "الی" در آیه فوق تنها برای بیان حد شستن است نه کیفیت شستن، که بعضی توهمند این و چنین پنداشته اند که آیه می‌گوید: باید دستها را از سر انگشتان به طرف آرنج بشوئید. توضیح اینکه این درست به آن می‌ماند که انسان به کارگری سفارش می‌کند دیوار اطاق را از کف تا یک متر، رنگ کند، بدیهی است منظور این نیست که دیوار از پائین به بالا رنگ شود، بلکه منظور این است که این مقدار باید رنگ شود نه بیشتر و نه کمتر.

بنابر این فقط مقداری از دست که باید شسته شود در آیه ذکر شده، و اما کیفیت آن در سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم که بوسیله اهل بیت به ما رسیده است آمده است و آن شستن آرنج است به طرف سر انگشتان.
(مکارم شیرازی، 1371، ج 4، ص 286 و 287)

بخش سوم : غسل

موضوع : غسل جنابت

آیه 6 سوره مائدہ

« وَإِنْ كُنْتُمْ جُنْبًا فَاطَّهِرُوا »

ترجمه : « و اگر جنب باشد، خود را بشویید (و غسل کنید) ».«

آیه 6 سوره مائدہ (به صورت کامل)

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنْبًا فَاطَّهِرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامْسَتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَبِيِّدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشَكَّرُونَ »

ترجمه : « ای کسانی که ایمان آوردهاید، هنگامی که به نماز می ایستید، صورت و دستها را تا آرنج بشویید و سر و پاها را تا مفصل [برآمدگی پشت پا] مسح کنید و اگر جنب باشد، خود را بشویید (و غسل کنید) و اگر بیمار یا مسافر باشد، یا یکی از شما از محل پستی آمده [قضای حاجت کرده]، یا با آنان تماس گرفته (و آمیزش جنسی کردهاید)، و آب (برای غسل یا وضو) نیابید، با خاک پاکی تیمم کنید و از آن، بر صورت [پیشانی] و دستها بکشید! خداوند نمی خواهد مشکلی برای شما ایجاد کند؛ بلکه می خواهد شما را پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام نماید؛ شاید شکر او را بجا آورید ».«

نکات پیرامون این آیه:

نکته اول : کلمه " جنب " مصدری است که بمعنی " اسم فاعل " آمده، و در اصل بمعنی " دور شونده " است زیرا

ریشه اصلی آن که "جنابت" بمعنی "بعد" و دوری است، و اگر شخص "جنب" به این عنوان نامیده می شود بخاطر آن است که باید در آن حال، از نماز و توقف در مسجد و مانند آن دوری کند، و این کلمه (جنب) هم بر مفرد، هم بر جمع و هم بر مؤنث اطلاق می شود (مکارم شیرازی، 1371، ج 4، ص 288)

نکته دوم : روشن است که مراد از جمله "فاطَّهُرُوا" شستن تمام بدن می باشد، زیرا اگر شستن عضو خاصی لازم بود می بایست نام آن برده شود، بنا بر این هنگامی که می گوید خود را شستشو دهید، مفهومش شستشوی تمام بدن است، نظیر این در سوره نساء آیه 43 نیز آمده است که می گوید: حَتَّىٰ تَغْسِلُوا (مکارم شیرازی، 1371، ج 4، ص 288)

نکته سوم : قرآن می فرماید : ای کسانی که ایمان آورده اید، چون خواستید نماز بخوانید صورت و دستهای خود را بشوئید، و سر و پای خود را مسح کنید البته این در صورتی است که جنب نبوده باشید، و اما اگر جنب بودید باید طهارت کسب کنید.

در نتیجه از آن استفاده می شود که تشریع وضو تنها مخصوص حالتی است که انسان جنب نباشد، و اما در صورت جنابت فقط باید غسل کند هم چنان که اخبار نیز بر همین معنا دلالت دارند. و این حکم عیناً در سوره نساء نیز بیان شده، در آنجا آمده: "وَ لَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَيِّلٍ حَتَّىٰ تَغْسِلُوا" ، بنا بر این آیه مورد بحث یک نکته اضافی دارد و آن این است که در این آیه غسل را تطهر (خویشتن را پاک کردن) نامیده است. (موسوی همدانی، 1374، ج 5، ص 366)

لازم به ذکر است که آیه 43 سوره نساء هم به بحث غسل جنابت اشاره کرده است.

آیه 43 سوره نساء : « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَمُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقْوُلُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَيِّلٍ حَتَّىٰ تَغْسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَخْدُ مَنْكُمْ مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ قَلْمَنْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيْبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا »

ترجمه : « ای کسانی که ایمان آورده اید، در حال مستی به نماز نزدیک نشوید، تا بدانید چه می گوید و همچنین هنگامی که جنب هستید- مگر اینکه مسافر باشید- تا غسل کنید. و اگر بیمارید، یا مسافر، و یا قضای حاجت کرده اید، و یا با زنان آمیزش جنسی داشته اید، و در این حال، آب (برای وضو یا غسل) نیافتید، با خاک پاکی تیمّ کنید (به این طریق که) صورتها و دستهایتان را با آن مسح نمایید. خداوند، بخشنده و آمرزنده است.»

بخش چهارم : تیم

موضوع : حکم تیم در قرآن

آیه 6 سوره مائدہ

« وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيْبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ »

ترجمه : « و اگر بیمار یا مسافر باشد، یا یکی از شما از محل پستی آمده [قضای حاجت کرده] ، یا با آنان تماس گرفته (و آمیزش جنسی کرده اید)، و آب (برای غسل یا وضو) نیاید، با خاک پاکی تیم کنید و از آن، بر صورت [پیشانی] و دستها بکشید ».

آیه 6 سوره مائدہ (به صورت کامل)

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَأِيقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهِرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيْبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُظَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ »

ترجمه : « ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که به نماز می ایستید، صورت و دستها را تا آرنج بشویید و سر و پاها را تا مفصل [برآمدگی پشت پا] مسح کنید و اگر جنب باشد، خود را بشویید (و غسل کنید) و اگر بیمار یا مسافر باشد، یا یکی از شما از محل پستی آمده [قضای حاجت کرده] ، یا با آنان تماس گرفته (و آمیزش جنسی کرده اید)، و آب (برای غسل یا وضو) نیاید، با خاک پاکی تیم کنید و از آن، بر صورت [پیشانی] و

دستها بکشید. خداوند نمی‌خواهد مشکلی برای شما ایجاد کند؛ بلکه می‌خواهد شما را پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام نماید؛ شاید شکر او را بجا آورید.».

نکات پیرامون این آیه:

نکته اول : مراد از مرض در کلمه "مرضى" آن بیماری هایی است که انسان مبتلای به آن، نمی تواند آب استعمال کند، به این معنا که استعمال آب برای او یا حرجی دارد یا مایه ضرر است. (محمد باقر موسوی همدانی، ج 5، ص 367، 1374)

نکته دوم : جمله: "أَوْ عَلَى سَفَرٍ" شق دیگری است، و شقی است جدای از شق قبلی و از شق بعدی، و معنی جمله چنین است : چون خواستید نماز بخوانید و در سفر بودید و آب نیافتید پس تیم کنید. (موسوی همدانی، 1374، ج 5، ص 368)

نکته سوم : جمله: "أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ" شق دیگری است مستقل از شق قبلی و معنی جمله این است : چون خواستید به نماز بایستید، و یکی از شما قبلًا از غائط آمده بود (قضای حاجت کرده بود)، و آبی نیافتید که وضو بگیرید تیم کنید (موسوی همدانی، 1374، ج 5، ص 368 و 369)

نکته چهارم : جمله: "أَوْ لَا مَسْتُمُ النِّسَاءَ" ، مثل جمله قبليش شقی دیگر از شقوق فرض شده است، و اين جمله تعبيري است کنایه اي که منظور از آن عمل جماع است، و به منظور رعایت ادب، جماع را لمس زنان خوانده است. (موسوی همدانی، 1374، ج 5، ص 370)

بنابر اين مساله نبودن آب کنایه است از اينکه انسان نتواند آب را استعمال کند، حال يا به خاطر اينکه آب ندارد، و يا آب برایش ضرر دارد، و يا وقت برای غسل و وضو ندارد، و اگر از همه اين موارد تعبيير کرد به اينکه آب نيا بد، برای اين بود که غالب مواردي که انسان قدرت بر وضو و غسل ندارد موردي است که آب پيدا نمی کند. (موسوی همدانی، 1374، ج 5، ص 367)

لازم به ذكر است که آيه 43 سوره نساء هم به بحث تیم اشاره کرده است.

آیه 43 سوره نساء : « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرِبُوا الصَّلَةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّىٰ تَعْلَمُوْا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوْا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيدًا طَيْبًا قَامْسَخُوا بُؤْجُوهِكُمْ وَأَنْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا غَفُورًا »

ترجمه : « اى کسانی که ايمان آوردهايد، در حال مستی به نماز نزديک نشويده، تا بدانيد چه می گويد و همچنين هنگامی که جنب هستيد- مگر اينکه مسافر باشيد- تا غسل کنيد. و اگر بيماريده، يا مسافر، و يا قضای حاجت کردهايد، و يا با زنان آميزش جنسی داشتهايد، و در اين حال، آب (براي وضو يا غسل) نيافتيد، با خاک پاكی تيمم کنيد (به اين طريق که) صورتها و دستهايتان را با آن مسح نمایيد. خداوند، بخشندۀ و آمرزنده است.».

منابع :

1. بروجردی، محمدابراهیم، تفسیر جامع، 7 جلد، کتابخانه صدر - ایران - تهران، چاپ 6، 1366 ه.ش.
2. طباطبایی، محمدحسین، ترجمه تفسیر المیزان، 20 جلد، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دفتر انتشارات اسلامی - ایران - قم، چاپ 5، 1374 ه.ش.
3. طبرسی، فضل بن حسن، تفسیر جوامع الجامع، 4 جلد، حوزه علمیه قم، مرکز مدیریت - ایران - قم، چاپ 1، 1412 ه.ق.
4. طبرسی، فضل بن حسن، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، 10 جلد، ناصر خسرو - ایران - تهران، چاپ 3، 1372 ه.ش.
5. طیب، عبدالحسین، اطیب البیان فی تفسیر القرآن، 14 جلد، اسلام - ایران - تهران، چاپ 2، 1369 ه.ش.
6. قرائی، محسن، تفسیر نور، 10 جلد، مرکز فرهنگی درسهايی از قرآن - ایران - تهران، چاپ 1، 1388 ه.ش.
7. قرشی بنابی، علی‌اکبر، تفسیر احسن الحدیث، 12 جلد، بنیاد بعثت، مرکز چاپ و نشر - ایران - تهران، چاپ 2، 1375 ه.ش.
8. مدیر شانه چی، کاظم، آیات الاحکام، سمت - ایران - تهران، چاپ 7، تابستان 1386 ه.ش.
9. مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، 28 جلد، دارالکتب الإسلامية - ایران - تهران، چاپ 10، 1371 ه.ش.
10. مکارم شیرازی، ناصر، دفتر مطالعات تاریخ و معارف اسلامی، ایران - قم، چاپ 2، 1373 ه.ش.